

MERCKXISSIMO

Gisteren werd in het stadhuis van Brussel het boek 'Merckxissimo' voorgesteld.

HUGO COOREVITS

De opbrengst van het boek van Karl Vannieuwkerke, Jan Maes en fotograaf Stephan Vanfleteren gaat naar de Damiaanactie. Dat was voor Eddy Merckx ook de primordiale voorwaarde om 'nog eens een boek over mezelf te laten schrijven'.

De zoveelste in de rij en weer niet, want het concept is origineel. Het boek telt 51 hoofdstukken naar zijn legendarische rugnummer waarmee hij de eerste Tour won. 26 hoofdstukken beschrijven de 26 etappes van een

Tour zonder rustdagen. De 25 andere hoofdstukken zijn geschreven door gerenommeerde gastschrijvers als Jan Mulder, Mart Smeets, Anna Luyten, Hugo Camps, Jan Hoet en andere Jan Hoets.

'Men zegt me dat het een mooi boek is, maar ik had zelf nog geen tijd om het in te kijken. Gisteren was ik in Verona, vanavond vertrek ik naar Oman. Ik lees die werkstukken wel eens wanneer ik thuis een oude dag in de zetel slijt.'

'Ik ben natuurlijk fier op mijn eerste Tourzege. 20 juli 1969 was het aller mooiste moment uit

Opbrengst nieuw boek over Eddy Merckx gaat naar Damiaanactie

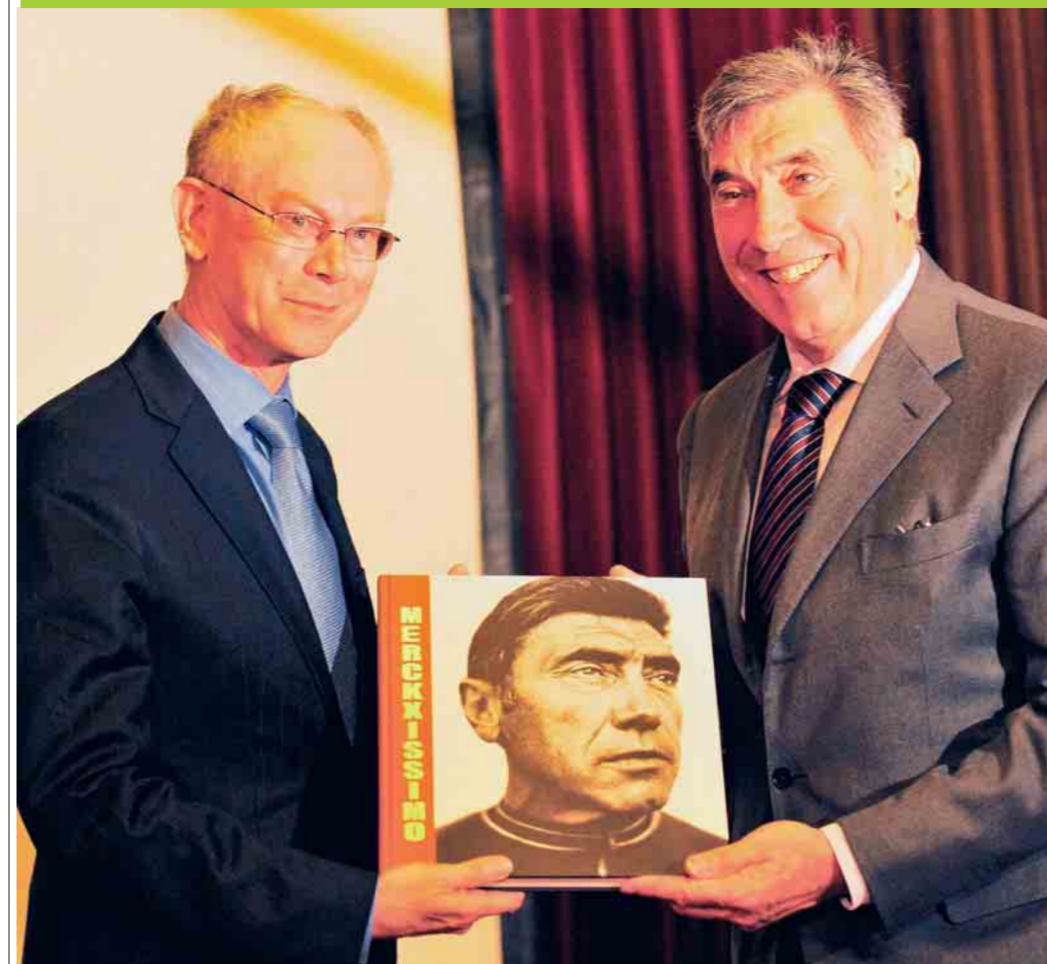
mijn loopbaan. Als kind speelde ik de Ronde van Frankrijk na. Met rennersnamen als Charly Gaul, Louison Bobet. En ineens was ik zelf de winnaar. Vooral die Pyreneeënetappe naar Mouxrenx blijft me bij. Als ik kon toeslaan, deed ik het. Dat was een deel van mijn karakter. Al heb ik het me onderweg dikwijls beklagd. Ik reed niet vol door na de afdaling van de Tourmalet.

Maar ik lag beneden een paar minuten voorop. Als een kinderdroom in vervulling gaat, dan pakt je dat. Ik heb het geluk gehad van mijn passie mijn beroep te kunnen maken. Het is een leuke voldoening dat je veel mensen in hun jeugd iets hebt bijgebracht en dat de eerste minister zegt dat je de beste ambassadeur van het land bent. Dan heb je iets betekend. Ik ben fier dat ik een Belg ben. Was ik zestien jaar, dan begon ik opnieuw te koersen. Ik ben geboren met een fiets in de buik en zal ook er mee sterven. Ik leef wel niet in het verleden, maar in de tegenwoordige tijd. Elke generatie heeft haar kampioenen. Het belangrijkste voor een sportman is de beste te zijn van zijn generatie. Ik heb het geluk gehad dat ik van moeder na-

MERCKXISSIMO kost 45 euro en is vanaf 28 april te koop in de boekhandel. De boeken kunnen ook besteld worden via de webshop van www.uitgeverijkannibaal.be



Eddy Merckx op weg naar de zege in de Tour van 1969. © Reporters / Roger-Viollet



De eerste van 1.575 kussen

Eddy Merckx won 525 koersen in zijn carrière en werd dus veel gekust door heelwat verschillende bloemenmeisjes. Marianne Leyre gaf Merckx in oktober 1961 in Lettelingen zijn eerste podiumkussen bij zijn eerste zege en was gisteren aanwezig op de voorstelling van het boek. Marianne gaf Eddy meteen weer een pakkerd.



© belga, pn

HERMAN VAN ROMPUY, EERSTE MINISTER
'Mooiste en grootste ambassadeur van België'

'1969 was een heroïsche Tour. Samen met mijn broer volgde ik dat vooral over de radio. Pas de laatste kilometers schakelden we over naar de televisie. De eerste Tour die ik zag was die van Nencini. Maar die tocht van Eddy en Martin Van Den Bossche over de Tourmalet was pas echt heroïsch. Wielrennen was een deel van mijn jeugd. Het behoort tot onze nationale patrimonium. De mooiste zege van Eddy Merckx was die die hij niet behaalde, maar wel zijn zoon Axel op de Olympische Spelen in Athene waar hij het brons kreeg. Die dag was Eddy trotser dan ooit geweest bij een eigen zege. Merckx is de mooiste en grootste ambassadeur die ons land in de wereld heeft. Zijn bescheidenheid siert hem. Als sportman zinde hij ook nooit op wraak.'

HELMUT LOTTI, ZANGER EN BEWONDERAAR
'Twee jaar te laat geboren'

'Ik was net twee jaar te laat geboren om het allemaal mee te maken. Ik heb de heldendaden van Eddy van horen zeggen. Van boeken en dvd's. Ik heb de emotie van het moment gemist.'
'Op een dag moest ik een clip inszingen met Eddy in het geel, Lucien Van Impe in de bolletjes-trui en Freddy Maertens in het groen. Twee uur lang deed ik hem aan tien per uur rijden. Ineens zei hij: wanneer wordt er gefietst? Eddy zat toen goed in de contouren. Ik dacht, ik rij hem eraf toen hij me daarna uitnodigde voor een gezellig toertje door Vlaams-Brabant. Wel, ik pufte tot en met. Ineens stopte Eddy: hij versterkte mijn zadel. Sindsdien is het onaangeroerd. Maar ik reed er niet beter door. Ik heb ontzag voor de oerkracht van de edele kannibaal. Ik heb gevoeld wat zijn tegenstanders hebben gevoeld.'

ROGER PINGEON, TWEDE IN DE TOUR VAN 1969
'Merckx was de grootste'

'Ik was de favoriet. Ik had de Tour van 1967 gewonnen en die van 1968 verloren door twee leuke banden op rij waardoor ik een negental minuten verspeelde. Ik had met Eddy Merckx nog niet veel gereden. Ik had niet de gezondheid als hij om alles te koersen. Ik mikte vol op de Tour. Ik wist wel na de Giro dat het heel hard zou worden, maar heel snel had ik het begrepen. Twee à drie etappes kon ik mee. Het was de grootste.'

RAYMOND POULIDOR, DERDE IN DE TOUR VAN 1969
'Als hij niet won, was hij ongelukkig'

'Samen met Pingeon was ik een van de twee favorieten voor de start van de Tour van 1969. In 1968 had ik kunnen winnen, maar ik werd omver gereden door een motor. In die rit over de Tourmalet naar Mouxrenx leerden we hem echt kennen. Hij kwam lichtjes afgescheiden boven met zijn ploegmaat Martin Van Den Bossche. 'Hij is goed zo', dacht ik bij mezelf. Twee à drie etappes kon ik mee. Het was de grootste.'

FREDDY THIELEMANS, BURGEMEESTER VAN BRUSSEL
'Een levende mythe'

'Eddy is de heldfiguur van onze jeugd. Hij won zo veel dat het gemakkelijker is de koersen op te noemen die hij verloor. Een buitengewone sportman met een buitengewoon hart en buitengewone humor. Eddy sloot zich niet op in zijn cocoon, maar is na zijn carrière goed voor zijn familie en de wereld. Daardoor is hij een levende mythe geworden, maar tegelijk is hij ook de mens van vroeger gebleven.'